

Sygn. akt VIII Gz 120/17

POSTANOWIENIE

Dnia 20 lipca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie, Wydział VIII Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Piotr Sałamaj (sprawozdawca)

Sędziowie: SO Patrycja Baranowska

SO Anna Górnik

po rozpoznaniu w dniu 20 lipca 2017 r. w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) spółki akcyjnej w W.

przeciwko P. K. i P. G.

o zapłatę

na skutek zażalenia powódki na postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum

w S. z dnia 30 stycznia 2017 r., sygn. akt XI GC 1539/15

postanawia:

I. zmienić zaskarżone postanowienie w punkcie 3. w ten sposób, że przyznać biegłemu sądowemu T. P. (1) za sporządzenie opinii w sprawie wynagrodzenie oraz zwrot wydatków w łącznej kwocie 9.236,56 zł (dziewięć tysięcy dwieście trzydzieści sześć złotych pięćdziesiąt sześć groszy), a w pozostałym zakresie wnioszek biegłego oddalić;

II. oddalić zażalenie w pozostałym zakresie.

SSO Anna Górnik SSO Piotr Sałamaj SSO Patrycja Baranowska

UZASADNIENIE

W przedmiotowym postępowaniu został dopuszczony dowód z opinii biegłych sądowych W. K. (1) oraz T. P. (1).

Dnia 28 października 2016 r. biegły sądowy W. K. (1) wraz z opinią złożył wniosek o przyznanie wynagrodzenia w kwocie 2.924,95 zł. Biegły za godzinę pracy przyjął stawkę 31,97 zł. Wskazał jednak, że stawka powinna być podwyższona o 50%, albowiem ma tytuł inżyniera z uprawnieniami budowlanymi, a w charakterze biegłego pracuje od 35 lat. Sporządzenie opinii trwało – wg karty pracy – 61 godzin.

W dniu 8 grudnia 2016 r. biegły sądowy T. P. (1) złożyła zleconą opinię i wniosek o przyznanie wynagrodzenia w kwocie 10.067,55 zł. Za godzinę pracy przyjęła stawkę w kwocie 45,03 zł. Wskazała, że stawka powinna mieć przelicznik 2,55% albowiem jest adiunktem oraz nauczycielem akademickim, ma tytuł doktora. Na podaną kwotę składa się wynagrodzenie w kwocie 7.882 zł powiększone o podatek VAT oraz koszty dodatkowe w kwocie 303 zł. Sporządzenie opinii trwało - zgodnie z kartą pracy - 175 godzin.

Postanowieniem z dnia 30 stycznia 2017 r. Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie w punkcie 2. sentencji przyznał biegłemu sądowemu W. K. (1) wynagrodzenie w kwocie 2.924,95 zł za sporządzenie pisemnej opinii w sprawie, a w pkt. 3. przyznał biegłemu sądowemu T. P. (1) wynagrodzenie oraz zwrot wydatków w łącznej kwocie 10.067,55 zł.

W uzasadnieniu Sąd Rejonowy, powołując się na treść art. 288 k.p.c. w zw. z art. 89 ust. 1 ustawy z 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 24 kwietnia 2013 r. w sprawie określenia stawek wynagrodzenia biegłych, taryf zryczałtowanych oraz sposobu dokumentowania wydatków niezbędnych dla wydania opinii w postępowaniu cywilnym, uznał, że brak jest podstaw by kwestionować poświęcony przez biegłych czas na wydanie opinii w liczbie – odpowiednio – 61 godzin i 175 godzin. W związku z tym zasadnym było przyznanie biegłemu W. K. wynagrodzenia za wykonaną pracę w kwocie nie wyższej niż stanowiącą iloczyn ilości przepracowanych godzin i kwoty przysługującej biegłemu za godzinę pracy (47,95 zł), który stanowi równowartość 2.924,95 złotych. Zdaniem Sądu Rejonowego biegły był uprawniony do podwyższenia stawki o 50%, albowiem zostały spełnione przesłanki z § 4 rozporządzenia z dnia 24 kwietnia 2013 r. Zasadnym było również przyznanie biegłemu T. P. (1) wynagrodzenia za wykonaną pracę w kwocie nie wyższej niż stanowiąca iloczyn ilości przepracowanych godzin i kwoty przysługującej biegłemu za godzinę pracy (45,03 zł), który stanowi równowartość 7.882 zł. Biegła była uprawniona do zastosowania stawki w wysokości 2,55%, albowiem posiada tytuł doktora. Na podstawie art. 89 ust. 4 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych kwota podlega podwyższeniu o podatek VAT. Ponadto biegła złożyła wniosek o zwrot kosztów sporządzenia opinii w kwocie 303 zł. Sąd Rejonowy wskazał, że w myśl § 8 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 24 kwietnia 2013 roku w sprawie określenia stawek wynagrodzenia biegłych (...) wydatki poniesione przez biegłego, niezbędne dla wydania opinii, w tym w szczególności wydatki materiałowe, amortyzacja aparatury badawczej oraz koszty dojazdu na miejsce wykonania czynności, biegły dokumentuje za pomocą faktur lub rachunków albo kopii tych dokumentów, a w razie ich braku - za pomocą oświadczenia. Zdaniem Sądu Rejonowego biegły złożył stosowane oświadczenia, wykazując tym samym poniesione koszty na kwotę 303 zł. Koszt opracowania opinii wskazany przez biegłych nie przekracza stawek przyjętych przez ustawodawcę, a jednocześnie wymagane kwalifikacje, potrzebny do wydania opinii czas i nakład pracy uzasadniają przyznanie biegłym wynagrodzenia, zgodnie ze złożonymi przez nich rachunkami.

Powódka złożyła zażalenie na pkt 2. i 3. powyższego postanowienia, wnosząc o jego zmianę przez przyznanie biegłym sądowym W. K. (1) i T. P. (1) znacznie niższego wynagrodzenia, adekwatnego do nakładu pracy przy sporządzaniu opinii, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego postanowienia w pkt. 2. i 3. oraz przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania przy uwzględnieniu kosztów dotychczasowego postępowania. Zaskarżonemu postanowieniu zarzucono:

- naruszenie art. 89 ust. 1–3 u.k.s.c. poprzez ustalenie zarówno zawyżonego czasu, jak i nakładu pracy potrzebnych do wydania opinii,
- błąd w ustaleniach faktycznych, mający wpływ na treść zaskarżonego postanowienia, poprzez niezasadne przyznanie biegłym wynagrodzenia według podwyższonych stawek za roboczogodzinę i nieuzasadnione przyjęcie, że wskazana przez biegłych ilość czasu potrzebna na sporządzenie opinii (61 godzin W. K. i 175 godzin T. P.) nie budzą wątpliwości.

W uzasadnieniu powódka podniosła, odnosząc się do opinii W. K. (1), że została ona wydana w pośpiechu, bez dołożenia należytej staranności, a do infrastruktury światłowodowej biegły zastosował metodologię jak przy usuwaniu kabli miedzianych. Twierdziła, że w aktach sprawy jest podany rodzaj uszkodzonego kabla i jest to możliwe do ustalenia bez większych nakładów czasowych. Ponadto opinia liczy zaledwie trzy strony i zawiera szereg błędów merytorycznych w zakresie metodologii usuwania awarii kabli światłowodowych, dyskredytujących tę opinię i nie pozwalających na uwzględnienie uwag w niej zawartych w dalszym etapie procedowania. Mając to na uwadze powódka zakwestionowała nakład pracy biegłego W. K. jako nie korespondujący z rzeczywistym stanem rzeczy wskazywanym przez biegłego. Powódka nie zgadza się z ustaleniami Sądu Rejonowego, że wskazany w kalkulacji czas potrzebny na sporządzenie opinii nie może budzić wątpliwości, jest to zdaniem powódki czas stanowczo za długi. Odnośnie opinii T. P. powódka nie kwestionowała jej pod względem merytorycznym. Wskazała, że biegła, a także biegły W.

K., sporządzali także opinię w innej sprawie z udziałem powódki zawisłej w Sądzie Rejonowym Szczecin-Centrum w Szczecinie pod sygn. XI GC 1470/15 i nakłady czasowe na sporządzenie tych opinii zostały wykazane na podobnych poziomach. Powódka wskazała, że Sąd Rejonowy przyznał biegłej T. P. wynagrodzenie za 175 godzin, tj. za około miesiąc kalendarzowy poświęcony wyłącznie na wydanie opinii w sprawie niniejszej. Mając to na uwadze oraz aktywność zawodową biegłego oraz wskazaną ilość godzin wykonywanej zasadniczo w zbieżnym czasowo przedziale czasu opinii w sprawie XI GC 1470/15 w świetle zasad doświadczenia życiowego powódka wskazała na potrzebę korekty przedstawionej przez biegłego kalkulacji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie okazało się zasadne w nieznacznej części.

Powódka kwestionowała nakład pracy i liczbę godzin przeznaczonych na sporządzenie opinii twierdząc, że wskazana przez biegłych ilość czasu potrzebna na sporządzenie opinii budzi wątpliwości. Zarzuciła ponadto niezasadne przyznanie biegłym wynagrodzenia według podwyższonych stawek za roboczogodzinę. Odnosząc się w pierwszej kolejności do zarzutu kwestionującego wysokość przyjętych przez Sąd Rejonowy stawek za godzinę pracy biegłych wskazać należy, że w istocie powódka oprócz ogólnie sformułowanego zarzutu nie przedstawiła żadnych twierdzeń w tym przedmiocie. Sąd Okręgowy nie dopatrywał się jakichkolwiek nieprawidłowości w tym zakresie. Jak słusznie wskazał Sąd Rejonowy, biegłemu zgodnie z art. 89 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz.U. z 2014, poz. 1025 ze zm.) przysługuje wynagrodzenie za wykonaną pracę oraz zwrot poniesionych przez niego wydatków niezbędnych dla wydania opinii.

Wysokość wynagrodzenia biegłego za wykonaną pracę ustala się, uwzględniając wymagane kwalifikacje, potrzebny do wydania opinii czas i nakład pracy, a wysokość wydatków, o których mowa w ust. 1 - na podstawie złożonego rachunku (ust. 2). Wynagrodzenie biegłych oblicza się według stawki wynagrodzenia za godzinę pracy albo według taryfy zryczałtowanej określonej dla poszczególnych kategorii biegłych ze względu na dziedzinę, w której są oni specjalistami. Podstawę obliczenia stawki wynagrodzenia za godzinę pracy i taryfy zryczałtowanej stanowi ułamek kwoty bazowej dla osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe, której wysokość określa ustawa budżetowa (ust. 3). Uzupełnieniem powołanej normy prawnej są przepisy rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 kwietnia 2013 r. w sprawie określenia stawek wynagrodzenia biegłych, taryf zryczałtowanych oraz sposobu dokumentowania wydatków niezbędnych dla wydania opinii w postępowaniu cywilnym (Dz.U. z 2013 r. poz. 518).

Określenie wysokości wynagrodzenia należnego biegłemu następuje zatem według zasad wskazanych przepisami rozporządzenia. Stosownie do § 2 powyższego rozporządzenia stawka wynagrodzenia biegłych powołanych przez sąd za każdą rozpoczętą godzinę pracy wynosi - w zależności od stopnia złożoności problemu będącego przedmiotem opinii oraz warunków, w jakich opracowano opinię - od 1,28% do 1,81% kwoty bazowej dla osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe, której wysokość określa ustawa budżetowa. Stosownie do § 3 ust. 3 cytowanego rozporządzenia w przypadku biegłych posiadających stopień naukowy doktora lub stopień doktora w zakresie sztuki stawka wynosi 2,55%. W myśl § 4 cytowanego rozporządzenia w razie złożonego charakteru problemu będącego przedmiotem opinii, stawka może być podwyższona do 50%, jeżeli biegły ma dyplom ukończenia studiów wyższych lub dyplom mistrzowski oraz pełni funkcję biegłego sądowego nie krócej niż jedną kadencję lub funkcję rzeczoznawcy przez okres co najmniej pięciu lat.

W świetle powyższych regulacji prawnych Sąd Rejonowy, ustalając wysokość stawki wynagrodzenia biegłego W. K. (1), obowiązany był wziąć pod uwagę stopień złożoności problematyki będącej przedmiotem opinii. Uznając więc, że sprawa ma charakter skomplikowany - czego powódka w zażaleniu nie kwestionowała - przyznał wynagrodzenie za godzinę pracy w stawce maksymalnej (w ramach stawek podstawowych) podwyższonej o 50%. Powódka nie kwestionowała też faktu, że w stosunku do biegłego W. K. zachodzi druga przesłanka, która musi zostać spełniona łącznie z przesłanką w zakresie złożonego charakteru sprawy, a mianowicie legitymowanie się przez biegłego dyplomem ukończenia studiów wyższych lub dyplomem mistrzowskim oraz pełnienie funkcji nie krócej niż jedną kadencję lub rzeczoznawcy przez okres co najmniej pięciu lat. Biegły W. K. legitymuje się dyplomem ukończenia

studiów wyższych, nadto funkcję biegłego sądowego pełni od 35 lat. Mając powyższe na uwadze Sąd Rejonowy prawidłowo ustalił stawkę wynagrodzenia w kwocie 47,95 zł za godzinę pracy, przyjmując do tego wyliczenia prawidłową kwotę bazową na poziomie 1.766,46 zł. W stosunku do tak wyliczonego wynagrodzenia powódka nie sprecyzowała żadnych konkretnych zarzutów odnoszących się czy to do błędnie ustalonej kwoty bazowej, czy też błędnych wyliczeń czy wreszcie błędnych okoliczności przyjętych za podstawę stosowania § 4 powołanego rozporządzenia.

Odnośnie stawki wynagrodzenia należnego biegłej T. P. (1) należy wskazać, że wobec niej również zachodzi przesłanka zastosowania stawki wynagrodzenia w wymiarze 2,55% stawki bazowej. Nie ulega bowiem wątpliwości, a powódka tego nie kwestionowała, że biegła legitymuje się stopniem naukowym doktora. Przy przyjęciu, że sprawa ma skomplikowany charakter, stosownie do § 4 cytowanego rozporządzenia Sąd Rejonowy uprawniony był zatem do zastosowania stawki na poziomie 2,55%. Wobec tego stawka wynagrodzenia, jaką należało zastosować, wynosiła 45,04 zł za godzinę pracy. Odnotować przy tym należy, że właśnie tę stawkę zastosował Sąd Rejonowy, choć w uzasadnieniu omyłkowo wskazał na stawkę 45,03 zł. Proste zabiegi matematyczne wykonane jednak zarówno na przeliczeniu stawki w oparciu o kwotę bazową ($2,55\% \times 1.766,46 \text{ zł}$) czy też działań na kwotach uznanego czasu pracy i wynagrodzenia ($7882 \text{ zł} : 175$) pozwalają stwierdzić, że Sąd Rejonowy jedynie omyłkowo wskazał stawkę 45,03 zł, stosując prawidłowo wyliczoną stawkę 45,04 zł za godzinę pracy.

Niezasadny okazał się też drugi z zarzutów a dotyczący przyjętej liczby godzin w wymiarze 61 - w przypadku biegłego W. K. (1). Natomiast zarzut ten okazał się częściowo zasadny w przypadku czasu pracy biegłego T. P. (1), której wynagrodzenie Sąd Rejonowy przyznał za wszystkie wskazane 175 godzin.

Biegły W. K. w karcie pracy wskazał na przygotowanie opinii w łącznie 61 godzin, w tym przestudiowanie akt sprawy (18), ustalenie koncepcji opracowania (2), sporządzenie dokumentacji roboczej, odbiór akt z sądu i przekazanie akt biegłej T. P. (1) (5), analiza akt sprawy, dokumentów i aktów normatywnych (7), opracowanie opinii i korekta kosztorysu (23), wydruki, pakowanie, dostarczenie akt (6). Natomiast biegła T. P. (1) wykazała w karcie pracy łącznie 175 godzin, w tym: rozpoznanie i zrozumienie istoty 3 tomów akt sprawy (30), rozpoznanie dołączonej dokumentacji projektowej i 2 teczek organu WAB (25), opracowanie i sformatowanie Tablicy I na podstawie akt sprawy (18), rozpoznanie wymagań technicznych dla realizacji sieci światłowodowych (...) S.A. (12), przygotowanie, opracowanie, i sformatowanie treści opinii z 3-ma załącznikami (90).

Opinia biegłego W. K. (1) liczyła wraz z załącznikami 7 stron formatu A4, zaś opinia biegłej T. P. (1) 51 stron tego formatu (w których należało uwzględnić, że Tablica I składała się z kilku stron). Opinia pierwszego biegłego liczyła 3 strony, zaś drugiej biegłej 31 stron.

W kartach pracy biegłych wymienione zostały czynności, jakie biegli podjęli w związku z opracowaniem opinii, jak również wskazali czas, jaki poświęcili na każdą z tych czynności. Powódka w żaden sposób nie odniosła się do tych elementów kart pracy, jedynie ogólnie zarzuciła, że ilość czasu potrzebna do sporządzenia opinii budzi wątpliwości. Zarzuty sformułowane tak, jak w niniejszej skardze, są zazwyczaj niemożliwe do sprawdzenia. Zasadą jest, że wysokość przysługującego biegłemu za wykonaną pracę wynagrodzenia określa sąd, uwzględniając kwalifikacje biegłego, potrzebny do wydania opinii nakład pracy oraz poświęcony czas.

W tym miejscu wskazać należy, iż sąd może skontrolować wskazaną przez biegłego w karcie pracy liczbę godzin niezbędnych do sporządzenia opinii (poświęconych na czynności przygotowawcze i badawcze, łącznie z zapoznaniem się z aktami sprawy oraz na opracowanie opinii wraz z uzasadnieniem) i obniżyć wynagrodzenie wyliczone przez biegłego stosownie do przyjętej przez siebie ilości czasu i nakładu pracy biegłego. Jednak ilość czasu, którą trzeba poświęcić na określoną czynność, jest zależna od wielu czynników, a wśród nich także od indywidualnych cech wykonawcy i indywidualnych cech czynności, podany zatem w rachunku czas poświęcony na wykonanie czynności może być z natury rzeczy skontrolowany tylko w przybliżeniu. Jeżeli więc nie istnieją ogólnie obowiązujące normy czasu wykonania danej czynności, kwestionowanie rachunku biegłego na tej podstawie, że czynność wymagała mniej czasu niż to wykazano w rachunku, może być skuteczne tylko wtedy, gdy podane w rachunku ilości zużytego czasu

są tak jaskrawo wygórowane, że – opierając się na zwykłym doświadczeniu życiowym – można od razu stwierdzić, że biegły niewątpliwie zużył znacznie mniej czasu niż podaje w rachunku (vide orzeczenie Sądu Najwyższego z 18 sierpnia 1959 r., I CZ 82/59, OSNCK 1961, nr 2, poz. 41).

W przekonaniu Sądu Okręgowego w zakresie opinii biegłego W. K. nie zachodziły podstawy do uznania wskazanego przez biegłego czasu pracy za zawyżony. Wprawdzie złożona przez niego opinia nie była obszerna, jednakże z drugiej strony na ogólną objętość opinii wpływ ma również samo sformatowanie tekstu – rodzaj czcionki, rozmiar, zastosowana interlinia etc. Ponadto nie jest zasadne przyjęcie, że czas pracy biegłego opiera się jedynie na wprowadzaniu tekstu. Przede wszystkim praca biegłego ma charakter twórczy, bowiem polega na przeprowadzaniu procesu myślowego, w wyniku którego dopasowuje pewne przedstawione mu stany faktyczne do posiadanej przez niego wiedzy specjalnej, a następnie formułuje w ten sposób wnioski i odpowiada na zadane przez sąd pytania. Powódka w gruncie rzeczy nie przedstawiła wobec wykazanego przez biegłego czasu pracy żadnych konkretnych zarzutów, a jedynie podważała go, opierając się na zarzutach do merytorycznej sfery opinii. W tym kontekście zaznaczyć jednak należy, że biegły przeanalizował przedstawione mu do opiniowania zagadnienie i sporządził opinię w oparciu o konkretną sprawę i posiadaną przez siebie wiedzę specjalną. Podważanie merytorycznej wartości opinii biegłego może oczywiście nastąpić w drodze zarzutów do opinii. Weryfikacja trafności wniosków biegłego może nastąpić także ewentualnie w wyniku przeprowadzenia dowodu z opinii innego biegłego, a w niejako ograniczonym zakresie – także w ramach oceny dowodów na podstawie art. 233 k.p.c. W ocenie Sądu Okręgowego czas podany przez biegłego odpowiadał ogólnie przyjętym normom i nie zachodziły żadne okoliczności, na podstawie których czas wskazany przez biegłego można by ocenić za rażąco wygórowany. W konsekwencji zażalenie w zakresie dotyczącym wynagrodzenia przyznanego biegłemu W. K. (1) okazało się bezzasadne.

Odnośnie natomiast czasu pracy wskazanego przez biegłą T. P. należało uwzględnić, że czas pracy przez nią wskazany nie był w części uzasadniony nakładem pracy biegłej. Mianowicie w ocenie Sądu Okręgowego nie było niezbędne dla sporządzenia opinii przedstawienie szczegółowych rozważań o statusie uczestników procesu budowlanego (punkt 4.1. opinii, str. 24-25). Wprawdzie wyjaśnienia biegłej posiadają swój walor, zwłaszcza dla osób nieposiadających wiadomości o procesie budowlanym, a także świadczą o wiedzy biegłej, lecz nie były potrzebne w kontekście zagadnienia przedstawionego przez Sąd Rejonowy. Również w pewnym zakresie biegła bez potrzeby w sporządzonej opinii czy załączniku – Tablicy I prezentowała okoliczności nieposiadające znaczenia dla odpowiedzi na zadane pytania. Otóż, biegła przedstawiała stanowisko procesowe stron i wskazywała na takie zdarzenia jak nie zawarcie przez stron ugody, wnioski pozwanych o oddalenie powództwa itd., co nie miało związku z ustaleniem zakresu szkody czy innych kwestii poddanych opiniowaniu. Z powyższych względów zdaniem Sądu Okręgowego należało przyjąć, że biegła w karcie pracy ujęła 15 godzin pracy, które nie były przez nią wykorzystane na czynności związane bezpośrednio zakresem powierzonej jej opinii. W pozostałym zakresie, tj. co do 160 godzin, w ocenie Sądu Okręgowego zakres czynności wskazanych przez biegłą w karcie pracy, mając na względzie obszerność opinii, uznać należało za uzasadniony. Jednocześnie należy zauważyć, że strona powodowa – na co sama wskazała w zażaleniu – nie kieruje wobec opinii żadnych zarzutów merytorycznych.

Nadmienić również wypada, wobec formułowanego przez powódkę zarzutu, że biegli podobne opinie przedłożyli przed Sądem Rejonowym w sprawie o sygn. akt XI GC 1470/15, że strona powodowa w tamtej sprawie także zaskarżyła wynagrodzenie przyznane biegłym za sporządzenie opinii, powołując się na to, iż biegli sporządzali opinie w niniejszej sprawie. W postępowaniu odwoławczym przed Sądem Okręgowym (w sprawach o sygn. akt VIII Gz 118/17, VIII Gz 119/17) zostało stwierdzone, że niektóre elementy opinii biegłej T. P. (1) są powielone z opinii złożonej w niniejszej sprawie, co było podstawą obniżenia wynagrodzenia. W konsekwencji w niniejszej sprawie kwestia ta nie może rzutować na przyznane biegłej wynagrodzenie, bowiem w konsekwencji biegła nie otrzymałaby wynagrodzenia za wykonaną pracę.

Jednocześnie Sąd Okręgowy zważył, że powódka nie kwestionowała wydatków biegłej T. P. (1) w kwocie 303 zł. Należało wobec tego podzielić stanowisko Sądu Rejonowego, że zwrot tych wydatków był uzasadniony.

Powyższe rozważania prowadziły do wniosku, że zaskarżone postanowienie – w zakresie wynagrodzenia biegłej T. P. (1) – powinno zostać zmienione na podstawie art. 386 § 1 w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w ten sposób, że należne biegłej wynagrodzenie wynosi 7.206,40 zł (160 godzin x 45,04 zł/godzina). Oprócz wynagrodzenia należało również zwrócić biegłej poniesione wydatki w kwocie 303 zł. Sumę wynagrodzenia i wydatków należało następnie podwyższyć o należy podatek od towarów i usług (7.509,40 zł x 1,23), wobec czego na rzecz biegłej należało przyznać kwotę 9.236,56 zł, oddalając wniosek o wynagrodzenie w pozostałej części.

W pozostałej części zażalenie jako bezzasadne podlegało oddaleniu (art. 385 w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.), co dotyczy również rozstrzygnięcia o kosztach postępowania zażaleniowego z uwagi na uwzględnienie zażalenia w nieznaczej części.

SSO Anna Górnik SSO Piotr Sałamaj SSO Patrycja Baranowska